

ניעזר בראיה, דעריבער בדין הוא שיטול שכרו. (שם זבולון)

וזואם מיניגט את בריתוי שלום
 ל'כלבון אמר הנני נתנו לו אתר-בריתוי שלום: (כה יג) פינחס האט געדיינט דעם
 אroiיבערשטן מיטן אמרת און ער אין אן עורך ה', איזי דער ענין פון שלום,
 או אלעלס וואס ווועט זיין ווועט ער זען אוועס איז גוט, על דורך וואס
 דער הייליגער מגיד מעזריטש טייטישט אויפן פסקו, ודרשי ה' לאיזיךערן
 קבל-טוב: (זהללים לד יא) ודרשי ה': איד וואס זוכט דעם אroiיבערשטן
 דדהינו א עורך ה', לאיזיךערן, אים פעלט גארנישט, ווילל, קבל-טוב, אלעלס
 וועט ער איז גוט. עס איז באקאנט די מעשה וואס דער הייליגער
 תולדות יעקב יוסף וווען ער איז געפארן צום הייליגן בעש"ט האט געזען
 איד גיענדיג איזן אוינטערדיגן פראסט אן מאנטלאן און אויך בארויס
 אונן דער תולדות בעט אים בתהנונים צו נעמגען מאנטלאן און שיך און ער
 ענטפערט אים כסדר "או עס איז אווי איז גוט אוויי" און ער בעט אים קומ
 אראוף אויפן וואגן און ענטפערט דאס זעלבע "או עס איז אווי איז גוט אוויי",
 אונן פון דעם האט ער באקעמען די השגה פון הילל, און וווען ער איז
 אנגעקומען צום הייליגער בעש"ט האט ער אים מקבל פנים געווען מיט
 דרי וווערטער "או עס איז אווי איז גוט אווי און אלליה הנביא האט דאס דיר
 געזאגט". (שם זבולון)

צ'וילוק פון שעיר יו'כ און שעיר פפה
שער-עיר עזים אחד חטאת: (כט יא): פרעוג די בעל הטורום פארוואס שטייט
ニישט בי די שעיר פון יומ היכפורים ל'כפר עלייכם, און בי די שעיר פון
נישט ביטשטייט (כט כב) ושייר חטא אחד ל'כפר עלייכם? און ער ענטפערט און
פפסח שטייט (כט כב) ושייר חטא אחד ל'כפר עלייכם? און ער ענטפערט און
יומ כיפור פון שעיר פון פסח איז די שעיר מכהר און נישט ל'כפר עלייכם,
משמא'כ בי די שעיר פון פסח איז די שעיר מכהר און נישט די טאג,
אבער איז שוער או מיר טרעבן בי די פר וشعיר פון עבודות פון פר וشعיר איז
יומ כיפור שטייט אין פרשት אחרי סדר או די עבודות פון פר וشعיר איז
לכפר? און בכל איז שוער או די שעיר פון מוסך יו'כ איז דאך מכפר
אויף טומאת מקדש וקדשו ווער עס האט געהטען קדשים בטומאה?
ענטפערט הנגאון ר' רפאן המבורג אב"ד בא"ז זצוק"ץ או די גם' (פסחים דף
ט): שרייבט אויפן פטוק ואכלו אתם אשר בפֶר בָּהֶם, (شمוט כט לא) מלמד
שהכחנים אוכלים ובעלים מתכפרין, איז משמע אויב די כהנים עסן נישט
פון דעם קרבן איז נאך נישט א כפרא פאר די בעלים, און דאס איז נאר
ביי א חטא הנאכלות – וואס מען דארפ עסן –, איז כל זמן די כהנים עסן
נישט פון קרבן איז נישט א כפרא, דעריבער די שעיר של יו'כ וואס איז
א חטא הנאכלות און איז יו'כ מעגן די כהנים נישט עסן פון קרבן ביי
באאנכט דעריבער שטייט נישט לכפר, משא'כ די שעיר פון פסח האבן
די כהנים יא געהטען פון דעם חטא, שטייט יא לכפר, אבער ביי די פר
شعיר פון עבודת הום איז יו'כ וואס זי זענען די חטאות הנש靠谱ות
– מען פארברענט דאס און די כהנים עסן נישט פון דעם – מליא ווערט שיין
גלאיך די כפרא ביים מקריב זיין און נישט פון די עסן, דעריבער שטייט
דארטן סדר לכפר איז יו'כ אלין. (לקוטי בשמיים – יהיאל ברמאן תרס"ד)

בא הכתוב ויזכרו אחר אהרן
פינחס בן-אלעזר בנו-אהרן הכהן: (כה י') רשי' פארענטפערט פארואס
דארכ' מען זאגן אויך איז פינחס איז פון אהרן הכהן? לפי שהיו השבטים
מבאים אותו, וויל מען האט אים מבזה געווען או ער קומט פון יתרו דיבער האט
ער געהרגעט ימרי- לפיכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן: עס איז מיר געווען
שוווער, מיט וואס איז פארענטפערט או ער קומט פון אהרן, אבער ער
קומט דאך אויך פון יתרו און אפשר שטאמט זינגע מעשים פון קנאות
וויל ער איז איניקל פון יתרו? אויך איז שוווער או רשי' זאגט בדין
הוא שיטול שכרו: און דאס איז כהונה גדולה, אויר ווי עס שטייט אין
פסוק (ו) והיתה לו ולו רעו אחריו בירת בְּנֵת עַלְםָ, פרעוג דער תפוחי חיים
וואס האט פינחס דא געתאן או עס זאל אים קומען די כהונה גדולה? נאר
עס שטייט בי אהרן הכהן או ער האט גענווען די קטורת (במדבר יז-יב)
ויקח אהרן באשר דבר משה וזרע אל תוד מקהלה והנה החל הנגף בעם ויתן
את הקורת ויכפר על העם. ועמדו בין חמותם ובין החיים ותעדר המגפה ויהיו
חמותם במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות, האט אהרן דורך די קטורת
אנגעהאלטן די מגיפה, קומט אויס איז פינחס האט אפגעהאלטן די מגיפה
אין קטורת נאר מיט זיין מסירת נפש אויז ווי אהרן האט אויך געהאט
מסירות נפש, דעריעבר קומט אים די כהונה גדולה. דאס איז בדין שיטול
שכוו כהונה גדולה, וויל ער האט געתאן וואס דער כהן גדול האט
געטאן, און אויך איז גוט די יהוס צו אהרן, דאס איז געווען די זעלבע
מסירות נפש בי קנאות און דאס איז נישט געקומען פון יתרו, און זמרי
האט דאס אויך נישט געהאט. (תפוחי חיים – פאנעט קאטלסבורג)

בדין הוא שיטוט שכורו. הגני נזון לו אורת-בריתני שלום: (כ"ה י"א) שטייט אין מדרש רבה (כ"א א) בדין הוא שיטול שכורו, פרעגן אלעדי קשיא עס אין דא די כל פון שכר מצוה בהאי עלמא ליכא (קידושין ל' ט), איז ווי האט פינחס געקבנט באקומען שכרא? נאר די מדרש במדבר (כ"א ג) ברעננט, הגני נוותן לו בריתני שלום, וויל עדין הוא קיימן! דאס איז א פליאה. נאר פארוואס איז שכר מצוה בהאי עלמא ליכא? וויל שכר צאהלט מען נאר וווען מען ענדיגט (ערכין י"ח) אונד דאס מיינט וווען א מענטש גיטט פון די וועלט. אבער פינחס

מזריך חנוך בדזות

געגעען פון די קוגל פון ר' ישע' מקרערעסטיר און א גאנצע שטוב קעררט זיך צורייך צו איזידישקיט!

עמ' האט געוואוינט אין קערעסטיר איד א בעל ענלה וואס איז בכל נישט געגעען פון די חסדים פון ר' ישע' מקרערעסטיר און ער האט געשיקט זיין זון אין תלמוד תורה פון שטאט בי די בר מצוח און דערנאך אים א羅ס געוממען און געוזכט פאר אים א ארכט, דער יונגער בחור אויז געגען זייר טיכטיג און געפנען א גוטער ארבעם און שני פאדרינט, ער האט זיך איז געגען זייר טיכטיג איז זייר האט געלערנט און די תלמוד תורה אבר ווען ער אויז געגען איז איז געלאט פאדרינט איז א גודשע שטאט און וועט קענען פאדרינט אסאך געלט און קענען הטענה האבן מוט אידישע מאכטער און ביעין א שטוב.

די עלטערן האבן דאס געהערט און זייר טיכטיג און ער רבינו רופט אריין האט געוואנט ער וועט נייז קיין קערעסטיר און לעגען לך פאר ר' ישע' וואס האט פאדרארבן זיין קינדס אפעטיט, אומר ועשה און דער טאטע געטט זיין בחור און פארט קיין קערעסטיר און וארטן ארינציגניז זום רבנן און ווען זייר קומען און מחליט געגען איז עיצט געטט ער זיך איזיבער ציען קיין בודאפעט וואס איז א גודשע שטאט און וועט קענען פאדרינט אסאך געלט און קענען הטענה האבן מוט אידישע מאכטער און ביעין א שטוב.

וועל איז ווען זאן!

ר' ישע' זיגט רהינ און וארטט בי די דער טאטע ווערט שטיל, און דער רבינו רופט אריין דער גבאי און וארטט אים נייז קאך און ברונג אריין א גוטע וועטשרע פאר די השבע געטט און מיר וועל זען צו דער בחור האט געטט זיך אפעטיט! דער טאטע זאגט ער וועט גישט עסן אבער אים איז אינטערעסאנט זען צו דער בחור וועט יא עסן. עס געדערט גישט לאנט און דער גבאי ברענט אריין א וועטשרע וואס שמעקט זייר גוט און דער רבינו ליגט אווקע דעם עסן פארן בחור וואס איז געוען זייר הונגעריג און דער טאטע שטיט און קוקט מיט ואונדרער זיך דער בחור עסט און עסט מיט איז אפעטיט און געריגט אלען אין טעלער.

דער רבינו קוקט אויפט טאטע און זאנט! דער טאטע ווערט צומישט און זיינט יונגערא ער נישט עסן? טרייפות קען ער נישט עסן! דער טאטע ווערט צומישט און זיינט יונגערא ער זערן דערווקט און אים און פרענט דער רבינו וואס איז דער עצה פאר מײַן זו? האט ר' ישע' גענטפערט גיז אהיימ און מאך דר און קאך מיט נאר כשרע עסן און וועט זען או דיין בחור וועט עסן נארמאלי! דער טאטע האט געוען און דער רבינו רעכט און האט צו געגעט ער וועט פאלן דעם רבנן.

צורייך און בודאפעט האט ער איבערגעגען פאר זיין זייר וואס איז געוען בי ר' ישע', און די אינציגנטע עצה פאר זייר קינד איז צו האבן און כשרע קאך און זי האט געמוות שטימען מיט איר מאן און ער האט גבעטען זיינעם אונאנט וואס איז געוען און תלמיד חכם און ער זאל אים העלפן מאן און קאך, און יענער האט געהאלפן און דער קאך איז געווארן שר, זי געגען געאנגען איזיקוין נאר כשרע עסן און די ואונדרער פון די מאמע איז געוען גויס ווען זי האט געוען זי איז זעט נארמאלי מיט די בעטטע אפעטיט.

די כשרע עסן האט צובסלאליך אידיגגעבן הייליגיטיס בי די שבוב און די עלטערן געגען געווארן בעליך תשבה און דער קינדר ער זיך. דער זידע האט זיך זייר געפרידט או זיין זון איז צוירקענעם זום ריבטינן וועג און דער טאטע איז צוירקענאנגען צו ר' ישע' און דער ציצילט די גוטע ניעס און איבערגעבעטן דעם רבנן פארן חצפהידין ריד און ר' ישע' האט אים מהזק געוען און געגען אדריך תשובה און זי געגען געווארן אפעט נסעים צו ר' ישע' זע"א. (ופת הדור)

</